

MILJØMINISTERIET
EU og Internationalt

28. september 2013

Samlenotat

Miljørådsmøde den 14. oktober 2013		
1.	Kommissionens forslag til ændring om forordning om overførelse af affald (for så vidt angår inspektioner) KOM (2013) 516 <i>- Politisk debat</i>	<i>Side 2</i>
2.	Kommissionens forslag til ændring af direktiv om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet KOM (2012) 628 <i>- Tidligt forhandlingsoplæg</i>	<i>Side 12</i>

PUNKT 1

Kommissionens forslag til ændring af forordning (EF) nr. 1013/2006 om overførsel af affald (for så vidt angår inspektioner) KOM(2013)516

- *Nyt notat*
- *Politisk debat*

Resume

Forslaget har til formål, at imødegå illegal eksport af farligt affald og af affald til deponering uden for EU ved at sikre en mere ensartet gennemførelse af kontrolbestemmelserne i forordningen om overførsel af affald i hele EU. Virkemidlerne er 1) minimumskrav til inspektioner i hele EU, 2) krav om inspektioner af affaldsbehandlingsanlæg og stikprøvekontrol af overførsler af affald samt 3) mulighed for at kræve dokumentation fra mistænkte for ulovlige overførsler og kontrol af emballering. Medlemslandene skal prioritere indsatsen på baggrund af konkrete risikovurderinger og den skal beskrives i årlige inspektionsplaner.

Det vurderes, at det vil koste ca. 1-2 årsværk – faldende til ½- 1 årsværk efter 2-3 år - for staten at formalisere det arbejde, der allerede foregår vedrørende inspektioner – både vedrørende planlægningsaspektet og vedrørende udførelsen af inspektionerne. Krav om dokumentation fra mistænkte forventes ikke at ville påføre medlemsstaterne yderligere omkostninger, og vil i overensstemmelse med forurenere-betaler-princippet kun medføre udgifter for de virksomheder, hvor der er en konkret begrundet mistanke om, at der foregår ulovlige overførsler af affald. Det er Kommissionens vurdering, at de samlede udgifter forbundet med forslaget vil kunne opvejes af de økonomiske og sociale fordele ved forslaget, herunder mere ensartede konkurrencevilkår på markedet for affald, potentielt flere arbejdspladser i affaldssektoren i EU, mindre tab af ressourcer, sparet oprydning efter forureninger, og sparet tilbagetagning af ulovlige overførsler af affald. Det er vurderingen, at forslaget vil have en begrænset positiv påvirkning af beskyttelsesniveauet i Danmark. For EU som helhed er påvirkningen positiv.

1. Baggrund

Medlemslandene modtog den 22. juli 2013 Kommissionens ovennævnte forslag fra Rådssekretariatet. Forslaget har hjemmel i TEUF artikel 192, og skal derfor vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter proceduren om den almindelige beslutningsprocedure i TEUF artikel 294.

Forslaget prioriteres af det Litauiske formandskab og er sat på dagsordenen til politisk drøftelse på Rådsmødet den 14. oktober 2013.

2. Formål og indhold

Forslaget har til formål, at imødegå illegal eksport af farligt affald og af affald til deponering uden for EU ved at sikre en mere ensartet gennemførelse af kontrolbestemmelserne i forordningen. Virkemidlerne er 1) minimumskrav til planlægning af inspektioner i hele EU, 2) krav om kontrol af

affaldsbehandlingsanlæg og stikprøvekontrol, samt 3) mulighed for at kræve dokumentation fra mistænkte for ulovlige overførsler og for kontrol af emballering.

Der henvises i forslaget til, at illegale transporter af farligt affald eller af affald til deponering udenfor EU vurderes at have et betydeligt omfang og ofte med alvorlige konsekvenser for miljøet eller menneskelig sundhed i de områder, hvor transporterne ender. Der henvises endvidere til, at manglen på harmoniserede inspektionsprocedurer underminerer det indre markeds funktion og at lovlige virksomheder sættes i en økonomisk dårligere situation p.g.a. ulige vilkår som følge af store forskelle i håndhævelsen i de enkelte EU-lande. Det anføres videre, at en styrket tillid til systemet for overførsel af affald blandt erhvervsdrivende, vil tilskynde virksomheder i genanvendelses- og affaldshåndteringssektoren til at investere og skabe nye job.

Forslaget indeholder følgende elementer:

1) Krav om planer for inspektioner:

- Krav om at medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder udarbejder planer for inspektioner, der dækker hele landet og alle overførselstyper (vej, hav, jernbane), inspektioner af anlæg og virksomheder, og som omfatter følgende elementer:
 - strategi og målsætning med angivelse af ressourcer
 - fordeling af opgaver mellem myndigheder
 - samarbejdsmetoder for involverede myndigheder
 - en vurdering af uddannelsesbehovet og bestemmelser om regelmæssige uddannelsesprogrammer
 - risikovurderinger
 - prioritering og en beskrivelse af disse
 - oplysninger om antal og typer af inspektioner
 - offentliggørelse af planerne
 - et-årlig revision af planerne med evaluering

Forslaget normerer ikke antallet af inspektioner med overførsler af affald (stikprøver).

2) Krav om tidlig inspektion af affaldsvirksomheder og stikprøvekontrol

Krav om at medlemsstaterne indfører bestemmelser om inspektion af anlæg og virksomheder, der håndterer affald og stikprøvekontrol af overførsler af affald eller den derved forbundne nyttiggørelse eller bortskaffelse.

3) Dokumentation fra mistænkte for ulovlige overførsler:

Direkte hjemmel til, at de kompetente myndigheder af mistænkte for ulovlige overførsler kan kræve dokumentation for, a) at der er tale om en overførsel af et produkt og ikke overførsel af affald samt b) dokumentation for behandlingsform og behandlingsstandard på nyttiggørelsesanlæg.

Desuden etableres der direkte hjemmel til, at det kan kontrolleres, at affaldet er passende emballeret.

4) Andre elementer:

- Hjemmel til, at Kommissionen kan vedtage delegeret retsakter vedrørende tekniske og organisationsmæssige krav til den praktiske gennemførelse af elektronisk dataudveksling ved forelæggelse af dokumenter og oplysninger under forordningens kontrolsystem og det foreslås, at forordningens tilpasses TEUF artikel 291 for så vidt angår retsakter, der skal vedtages efter den nye udvalgsprocedure. Artikel 59 i forordning 1013/2006 opregner på hvilke områder det er tilfældet.
- Definition af genbrug indsættes i forordningen svarende affaldsdirektivets definition.

3. **Europa Parlamentets udtalelser**

Sagen er overgivet til Parlamentets miljøudvalg (ENVI), som endnu ikke påbegyndt sin behandling af sagen, og tidsplanen herfor kendes p.t. ikke.

4. **Nærhedsprincippet**

Udover det faktum, at overførsler af affald er grænseoverskridende, angiver Kommissionen i sin analyse, at forudsætningen for et velfungerende indre marked for affald er effektive inspektioner. Herved sikres lige konkurrencevilkår, og det sikres at miljø og sundhed ikke udsættes for fare. Det anføres også, at dårlig håndhævelse i ét land øger håndhævelsesbyrden i andre lande og betyder, at de ikke- lovlydige virksomheder kan ”port-shoppe”. Endelig påpeges det, at såfremt miljøpåvirkningen i tredjelande af EU produceret affald skal mindskes, er det nødvendigt, at EU adresserer det svageste led i kæden – håndhævelsen.

Da formålet med forslaget vedrører indsats overfor grænseoverskridende forurening og bidrager til, at der skabes ens konkurrencevilkår i medlemslandene og da formålet med forslaget samlet set vurderes bedst at kunne indfries ved hjælp af regulering på fællesskabsniveau, finder Regeringen, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

5. **Konsekvenser for Danmark**

Gældende dansk ret og forslagets lovgivningsmæssige konsekvenser:

Området er reguleret i miljøbeskyttelsesloven, affaldsbekendtgørelsen, bekendtgørelse om overførsel af affald samt miljøtilsynsbekendtgørelsen.

Kravene til planlægning af inspektioner og krav om kontrol af affaldsbehandlingsanlæg og stikprøvekontrol kan kræve mindre justeringer og præciseringer i bekendtgørelse nr. 421 af den 8. juni 2012 om overførsel af affald. De indholdsmæssige krav opfyldes alle – bortset fra kravet om evaluering og offentliggørelse – i Danmark, men vil skulle formaliseres.

For så vidt angår den direkte hjemmel til at kræve dokumentation af mistænkte for ulovlige overførsler, hvor myndighederne tidligere har anvendt miljøbeskyttelsesloven bestemmelser, vil det betyde, at myndighederne ved kontrol af overførsel af affald, får direkte hjemmel i forordningen.

Forslagets økonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser:

Kommissionens vurdering af forslagets økonomiske konsekvenser:

Kommissionen angiver, at de medlemslande, der allerede udfører inspektioner vil få små ekstra omkostninger og formentlig endda lavere omkostninger, såfremt flere andre lande udfører bedre inspektioner. De lande, der ikke p.t. udfører inspektioner, vil få ekstra omkostninger til inspektører, forberedelse og udøvelse af inspektionerne, anlægsudgifter til IT. Kommissionen vurderer, at det samlet vil koste medlemslandene 4. mio Euro/ 30 mio kr. om året.

Kommissionen angiver uddybende, at følgende er lagt til grund:

- at én inspektør i et år koster 40-80.000 Euro/300.000-600.000 kr. og at der i gennemsnit skal bruges to inspektører for at leve op til forpligtelsen.
- at én inspektions-dag koster 1000-1800 Euro/ 7500-13.500 kr.
- at IT-investeringer for én inspektør koster 10.000 Euro/75.000 kr. i engangsudgift

Kommissionen vurderer videre, at disse udgifter muligvis opvejes af de økonomiske og sociale fordele og/eller finansieres af øgede indtægter fra bøder. Ifølge analysen vil udgifterne til de ekstra inspektioner blive tjent ind igen, såfremt 1 pct. af alle årlige inspektioner udløser gennemsnitlige bøder. Kommissionen angiver videre, at såfremt fire store sager om tilbagetagning af en ulovlig overførsel eller én alvorlig oprydningssag undgås om året, vil der samlet set være tale om en økonomisk gevinst. Der henvises bl.a. til Probo Koala oprydningen i Elfenbenskysten, der kostede 152 mio. Euro/1,1 mia. kr. samt til en tilbagetagningssag fra Nigeria til Nederlandene, der kostede 1,2 mio. Euro/9 mio. kr.

Det er Kommissionens vurdering, at øgede udgifter til inspektioner ikke vil blive videreført til erhvervslivet. Kun i tilfælde af ulovlige aktiviteter vil erhvervslivet få udgifter i form af bøder, hvilket er i overensstemmelse med forurenere-betaler-princippet.

For så vidt angår muligheden for at kræve dokumentation fra mistænkte for ulovlige overførsler, vurderer Kommissionen, at det ikke vil påføre medlemsstaterne yderligere omkostninger, da det er erhvervslivet, der skal frembringe oplysningerne. Det er videre Kommissionens vurdering, at det i overensstemmelse med forurenere-betaler-princippet kun er de virksomheder, hvor der er en konkret begrundet mistanke om ulovligheder, der vil blive underlagt dokumentationskravet og dermed påført udgifter. Omfanget af udgifterne er ikke angivet.

Derudover angiver kommissionen følgende økonomiske fordele: flere arbejdspladser (der henvises til Rotterdam havn, hvor skærpet kontrol skabte 22 nye jobs for toldere og affaldsbehandlere), fordele for det indre marked for affald i form af lige konkurrence og dermed potentielt flere arbejdspladser i affaldssektoren i EU og mindre tab af ressourcer (ressourcerne i affaldet udnyttes ikke optimalt på ulovlige sub-standard anlæg og værdifulde råstoffer går til spilde).

Regeringen er overordnet enig i Kommissionens vurderinger af økonomiske konsekvenser, herunder økonomiske fordele. Udgiftsniveauet for Danmarks vedkommende ligger i den højeste

ende af Kommissionens estimater.

Statsfinansielle konsekvenser.

Det er Regeringens vurdering, at det umiddelbart vil koste 1-2 årsværk at formalisere det inspektionsarbejde, der allerede foregår, i overensstemmelse med Kommissionens forslag vedrørende kravet om udarbejdelse af planer for inspektioner og vedrørende udførelsen af inspektioner, omfattende bl.a. opstilling af målsætninger, fastlæggelse af arbejdsfordeling mellem myndigheder, uddannelse, risikovurdering, offentliggørelse og revision. Efter en kortere indfasningsperiode på 2-3 år må det forventes, at årsværkforbruget vil stabilisere sig på ½-1 ekstra årsværk. Omkostninger i forbindelse hermed vil blive afholdt indenfor Miljøministeriets egne rammer.

For så vidt angår krav om dokumentation fra mistænkte, er Regeringen enige i Kommissionens analyse af, at det ikke vil påføre medlemsstaterne yderligere omkostninger, da det er erhvervslivet, der skal frembringe dokumentationen.

Erhvervsadministrative konsekvenser.

Regeringen er enig i Kommissionens analyse af, at det i overensstemmelse med forurenerebetaler-princippet kun er de virksomheder, hvor der er en konkret begrundet mistanke om ulovligheder, der vil blive underlagt dokumentationskravet og dermed påført udgifter. Omfanget vurderes ikke at være væsentligt.

Samfundsøkonomiske konsekvenser.

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering af de samlede samfundsøkonomiske konsekvenser, som angivet ovenfor.

Beskyttelsesniveau:

Det er vurderingen, at forslaget vil have en begrænset positiv påvirkning af beskyttelsesniveauet i Danmark, idet der indføres regulering og formalisering af arbejde, der allerede foregår ved planlægning og udførelse af inspektioner på områder, der hidtil har været ureguleret eller ikke så præcist reguleret. For EU som helhed er påvirkningen positiv.

6. **Høring**

Almindelig høring

Forslaget er udsendt i almindelig høring den 15. juli 2013 med frist til den 30. august 2013. Der er indkommet høringssvar fra Dansk Industri, Dansk affaldsforening, Dansk Transport og Logistik, H.J. Hansen Genvindingsindustri A/S og ITD. Bemærkningerne er gengivet nedenfor.

Banedanmark og Advokatrådet har meddelt, at de ikke har haft bemærkninger til forslaget.

Dansk Industri (DI) støtter bestræbelserne på at ensarte og højne håndhævelsen af forordningen i alle medlemsstaterne, da forordningen anvendes forskelligt i de enkelte medlemsstater og derfor

udgør en væsentlig konkurrenceparameter for danske virksomheder, som overfører affald til nyttiggørelse i andre EU-medlemsstater. Særligt reglerne om, at medlemslandene skal udarbejde planer for inspektioner vil efter DI's opfattelse bidrage til at skabe ensartet håndhævelse af forordningen i EU.

DI forventer, at de danske myndigheder i større grad fokuserer sin indsats på ulovlige transporter af affald som produkt, hvor der ligger en stor miljømæssig gevinst. Endelige forventer DI, at adgang til at kræve yderligere oplysninger kun anvendes, hvor der er mistanke om ulovlig transport.

Dansk Affaldsforening bifalder generelt et øget fokus på tilsyn, og at der skal udarbejdes planer for inspektioner, som bl.a. skal omfatte fordeling af opgaver mellem myndigheder, der er involveret i inspektionerne. Det bør overvejes, om alle involverede myndigheder, hver især skal have en plan eller om det kan organiseres. Planer skal også indeholde en vurdering af behovet for uddannelse af kontrollører og bestemmelser om regelmæssige uddannelsesprogrammer. Dansk Affaldsforening vil gerne bidrage til uddannelse og videns udveksling mellem de kommunale "kontrollører". Det bør overvejes at rykke den årlige evaluering af målene til en 4-års plan i stedet for. Sluttelig bifalder Dansk Affaldsforening, at der især fokuseres på farlige og problematiske affaldsstrømme, da det efter foreningens opfattelse er her, der virkelig kan gøres en miljø- og arbejdsmiljøforskel.

Dansk Transport og Logistik (DTL) finder det positivt, at der gøres en indsats for, at alle medlemsstater lever op til forordningens regler af hensyn til en høj miljøstandard, og fordi uens regler medfører konkurrenceforvridning for de europæiske virksomheder. Set med danske virksomheders øjne er det vigtigt, at særligt modtagerlandene ligeledes møder forordningens krav. DTL finder, at Miljøstyrelsen må bero sig på udenlandske myndigheders kontrol af ikke danske modtageanlæg. DTL støtter, at myndighederne kan kræve dokumentation ved mistænkelige eksporter. Det opleves dog allerede i dag, at Miljøstyrelsen ofte beder om denne dokumentation.

DTL savner et direkte krav i forordningen om, at transportører af affald skal være registreret i nationale registre og savner ligeledes et krav om, at medlemsstaterne anderkender og anvender andre medlemsstaters registreringer. DTL foreslår ligeledes, at brancheorganisationerne informeres løbende (årligt) om medlemsstaternes analyse og identificering af problematiske affaldsstrømme, således at organisationerne kan informere og vejlede markedets aktører, herunder give feed-back til Miljøstyrelsen.

H.J. Hansen A/S bemærker, at der ikke er nogen frist for fremsendelse af dokumentation og foreslår, at sådan en tilknyttes. Ligeledes bemærkes det, at der kan opstå diskussion om, hvor detaljeret dokumentationen skal være i lyset af, at virksomhederne ligeledes kan være konkurrenter på teknologi (forretningshemmeligheder).

ITD – Brancheorganisation for den danske vejgodstransport støtter forslaget om at sikre en mere ensartet kontrol gennem minimumskrav til inspektioner i hele EU. ITD henstiller til, at kontrollerne af affald tilrettelægges, så de ikke generelt medfører forsinkelser og øgede omkostninger for de

virksomheder, der udfører lastbiltransport af affald.

ITD foreslår, at der udarbejdes en guideline til at tydeliggøre ansvars- og pligtfordeling mellem de forskellige affaldsaktører, så risiko for fejl og misforståelser minimeres og henviser til inspiration fra ADR konventionens kapitel 1.4. (Europæisk konvention om international transport af farligt gods ad vej).

Miljø-specialudvalgshøring

Forslaget har den 27. august 2013 været sendt i skriftlig høring i miljøspecialudvalget med frist til den 2. september 2013. Der er indkommet høringssvar fra 3F og DI. Bemærkningerne er gengivet nedenfor.

Landbrug og Fiskeri samt Fangst og Landbrug har meddelt, at de ikke har nogen kommentarer.

DI henviser til deres høringssvar under den almindelige høring.

3F anmoder om, at det medtages, at ulovlig transport af affald ikke kun udgør en miljø- og sundhedsmæssig risiko, men også i høj grad udgør en arbejdsmiljømæssig risiko, idet de ansatte der medvirker til ulovlig transport af farligt affald, ikke har muligheden for, at beskytte sig mod de risici der kommer fra affaldet. Ud fra et arbejdsmiljømæssigt hensyn er det derfor også vigtigt, at der strammes op for at mindske mængden af transport af farligt affald.

Rammenotat om forslaget blev den 25. september 2013 behandlet i Miljøspecialudvalget. Der var ingen bemærkninger.

7. Forhandlingssituationen

De andre medlemslandes positioner kendes ikke endnu.

8. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens forslag velkomment. Regeringen er enig i behovet for at styrke håndhævelse af transportforordningen i EU, idet en effektiv forebyggelse af ulovlige overførsler af affald kun opnås, hvis der gennemføres en mere effektiv kontrol i alle medlemslandene.

Det oplyses i Kommissionens forslag, at man på baggrund af undersøgelser af kontrollerede overførsler af affald fra EU perioden 2008-2010 anslår, at 25 pct. af alle overførsler af affald fra EU er ulovlige (dvs. eksporter ud af EU).

Behovet for styrket håndhævelse er primært miljø- og sundhedsmæssigt funderet. De mest problematiske ulovlige overførsler af affald vedrører således farligt affald og affald, der sendes til mangelfuld behandling eller dumpning – både i og udenfor EU. Lækager fra sådant affald skader således jord-og vandressourcer og forårsager luftforurening via emissioner af f.eks. tungmetaller og persistente organiske opløsningsmidler.

Men også sparede omkostninger til oprensning og tilbageførsel af affald, øget genanvendelse, lige konkurrencevilkår ift. sikring af overholdelse af behandlings- og emissionsstandarder og dermed arbejdspladser er gode begrundelser for at forbedre håndhævelsen.

1) Krav om planer for inspektioner:

Regeringen er enig i, at et krav om, at der udarbejdes planer for inspektionerne, vil bidrage til at give håndhævelsen i EU et løft. Især i de medlemsstater, hvor der ikke p.t. udøves tilsyn. I en række lande vil kravet dog primært betyde en formalisering af det arbejde, der allerede udføres. For begge grupper af lande må en evaluering – som foreslået – dog forventes at bidrage til forbedringer.

Regeringen er enig i, at en risikovurdering og prioritering skal kvalificere inspektionerne, men er umiddelbart skeptisk overfor kravet om, at risikovurderinger og prioriteringer skal beskrives eksplicit i planen. Offentlighedens kendskab til sådanne vurderinger m.v. vil således helt åbenbart svække effektiviteten i inspektionerne væsentligt. Tilsvarende er Regeringen også skeptisk overfor kravet om, at antallet og typen af inspektioner skal oplyses i planen. Disse oplysninger bør alene indgå i en efterfølgende evaluering.

For så vidt angår normeringen af, hvilke kompetente myndigheder der udarbejder planerne og i hvilket antal, lægger regeringen vægt på, at det overlades til medlemslandene at definere, om det skal være én eller flere planer og hvilke(n) kompetent myndighede(r), der udarbejder planen/planerne.

2) Krav om inspektion af affaldsvirksomheder og stikprøvekontrol

Regeringen støtter også forslagets fokus på at sikre tidlig inspektion af virksomheder, der håndterer affald og på at kræve stikprøvekontrol af overførsler af affald. Tidlig kontrol vil alt andet lige bidrage til bedre overholdelse af forordningen og bedre konkurrencevilkår for de lovlige virksomheder. For så vidt angår kravet om inspektion af virksomheder, der håndterer affald, savner Regeringen dog Kommissionens redegørelse for den præcise grænseflade i.f.t. de allerede gældende kontrolbestemmelser i direktiv 2008/98 om affald og direktiv 2010/75 om industrielle emissioner. Regeringen lægger til grund, at hensigten med forslaget ikke er at lave et parallelt inspektionssystem specifikt for overførsler af affald på sådanne anlæg og virksomheder, der håndterer affald, hvilket Regeringen vil lægge vægt på at få præciseret i forordningens bestemmelser.

Tilsvarende er der brug for præcisering af, at der ikke ønskes stikprøvekontrol med nyttiggørelse eller bortskaffelse foretaget udenfor egen jurisdiktion.

3) Dokumentation fra mistænkte for ulovlige overførsler:

Regeringen støtter også, at de kompetente myndigheder eksplicit i forordningen får adgang til at kræve dokumentation fra virksomheder, hvor der foreligger en konkret begrundet mistanke om ulovlige overførsler for a) at der er tale om en overførsel af et produkt og ikke overførsel af affald,

samt dokumentation for b) behandlingsform og behandlingsstandard på nyttiggørelsesanlæg.

Regeringen er således enig i, at det er helt afgørende, at der etableres bedre håndhævelsesværktøjer i forhold til at kontrollere, om der er tale om en lovlig overførsel af et velfungerende second-hand-produkt eller en ulovlig overførsel af affald. Denne vurdering er en af de allerstørste udfordringer i den praktiske håndhævelse af forordningen. Regeringen lægger derfor vægt på, at beviskravene til funktionalitet bliver præciseret – enten direkte i forslaget eller ved krav om, at Kommissionen udarbejder en vejledning herom.

Regeringen støtter, at forordningens krav om funktionsduelighedstest ses i sammenhold med direktivet om elektronikaffald (2012/19 – WEEE-direktivet), hvor der ligeledes er etableret krav til funktionsduelighed ved mistanke om ulovlig eksport af WEEE affald.

Endelig bør det også præciseres, hvem der kan anses som ansvarlig for at levere denne dokumentation. Til supplerung mener Regeringen, at det skal beskrives, hvad konsekvensen af manglede dokumentation er, nemlig at det overførte betragtes som affald, og at overførslen derfor ikke kan finde sted uden at iagttage forordningens procedureregler.

For så vidt angår forslaget om dokumentation for behandlingsform og behandlingsstandard på nyttiggørelsesanlæg er Regeringen også enig med Kommissionen i, at selv om inspektioner af anlæggene er en opgave for myndighederne i det land, hvor virksomheden befinder sig, så bør det være muligt også for afsenderlandets myndigheder at vurdere behandlingen/nyttiggørelsen forud for overførslen, for dermed at sikre sig, at forordningens ”universelle krav” om miljømæssig forsvarlighed i artikel 49 overholdes.

Til supplerung mener Regeringen, at det skal beskrives, hvad konsekvensen af manglede dokumentation er, nemlig at behandlingen betragtes som ikke-forsvarlig efter en artikel 49 vurdering, og at overførslen ikke kan fortsættes, men må returneres efter forordningens regler herom.

Regeringen støtter også Kommissionens forslag om, at de kompetente myndigheder kan kontrollere, at affaldet er passende emballeret. Regeringen så gerne, at det blev præciseret, hvornår der er foretaget passende emballering. Enten direkte i forslaget eller ved krav om at Kommissionen udarbejder en vejledning herom.

Bestemmelsen henviser for alle tre aspekter til, at ”den kompetente myndighed” kan kræve dokumentation eller kontrollere. Dette bør efter Regeringens opfattelse præciseres, således at det gælder kompetente myndigheder eller andre statslige myndigheder såsom politi og SKAT.

4) Andre elementer:

Regeringen støtter, at Kommissionen gives hjemmel til at vedtage delegeret retsakter vedrørende tekniske og organisationsmæssige krav til den praktiske gennemførelse af elektronisk

dataudveksling ved forelæggelse af dokumenter og oplysninger under forordningens kontrolsystem (tidsubegrænset). Harmonisering af standarder m.v. i forhold til elektronisk dataudveksling er nødvendigt for at realisere potentialet for digitalisering af anmeldeproceduren under forordningen.

9. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt FEU.

PUNKT 2

Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/92/EF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet – KOM(2012) 628 endelig

- Tidligt forhandlingsoplæg

- Revideret notat

Resume

Det overordnede formål med forslaget er at tilvejebringe en række forenklinger af VVM-direktivets regler og procedurer samt at opdatere direktivet til den miljømæssige og samfundsøkonomiske udvikling.

Hovedelementerne i forslaget er som følger: Ansvar for udarbejdelsen af VVM-redegørelsen flyttes fra myndighederne over på bygherren. Screeningsafgørelser og VVM-redegørelsen kvalificeres gennem krav til indhold. Dette understøttes med krav om ekspertbistand til enten bygherrens udarbejdelse af redegørelsen eller til myndighedens kontrol af VVM-redegørelsen. Proceduremæssigt foreslås der konkrete tidsfrister for myndighedernes behandling på de enkelte trin i processen, og der foreslås en såkaldt "one stop shop" hos én VVM myndighed med henblik på at lette og forkorte sagsgangen for bygherren ved at koordinere andre myndigheders EU-relevante vurderinger/tilladelser. Der gives desuden mulighed for at kræve monitoring af visse tilladte projekters gennemførelse. Endelig opdateres direktivets miljøbegreb til samfundsudviklingen med en række parametre, der skal lægges til grund for VVM-redegørelsen, herunder hensyn til menneskers sundhed, biodiversitet og klimatilpasning. Den nuværende danske implementering af VVM-direktivet har i forvejen indarbejdet en række af forslagets elementer.

Direktivforslagets overgangsbestemmelse forudsætter, at anmeldelser som er indgivet før direktivet er implementeret men ikke færdigbehandlet på datoen for implementering, færdigbehandles efter det nye direktiv.

Det vurderes, at forslaget vil have positiv påvirkning af eksisterende danske miljøbeskyttelsesniveau i forhold til de eksisterende regler, da forslaget vil gøre det obligatorisk at inddrage biodiversitet, menneskers sundhed, jordarealer og klimatilpasning i vurderingen af projektets miljømæssige konsekvenser.

Det er dog afgørende for regeringen, at Femern Bælt-projektet kan færdiggøres efter de hidtil gældende regler, da man ellers risikerer omfattende merudgifter og forsinkelser.

Det litauiske EU formandskab agter at færdigbehandle teksten og sigter mod en første læsningsenighed med Europa Parlamentet inden udgangen af 2013.

1. Status

Kommissionen sendte den 26. oktober 2012 ovennævnte forslag til Rådet. Forslaget har hjemmel i TEUF artikel 192, stk. 1, og skal derfor vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter proceduren om den almindelige beslutningsprocedure i TEUF artikel 294.

Parlamentets Miljøkomité (ENVI) har stemt om rapporteur Andrea Zanonis udkast til rapport den 11. juli 2013. Parlamentet har udskudt plenarafstemningen om betænkningen til uge 41 2013. Folketingets Europaudvalg er første gang orienteret om sagen ved grund- og nærhedsnotat oversendt til udvalget den 30. november 2012.

Forslaget var til politisk debat på rådsmødet den 21. marts 2013.

2. Formål og indhold

Det overordnede formål med forslaget er at tilvejebringe en række forenklinger af VVM-direktivets regler og procedurer samt at opdatere direktivet til den miljømæssige og samfundsøkonomiske udvikling. Kommissionens forslag er blevet til på baggrund af mere end 10 års forarbejde fra Kommissionens side.

Forslagets hovedelementer:

Kvalifikation af indholdet og begrundelsen af screeningsafgørelsen for bilag II-projekter

Bilag II-projekter er projektyper som ikke er obligatorisk VVM-pligtige. Projekterne skal indledningsvis screenes med henblik på at vurdere, om projektet i det konkrete tilfælde vil have en væsentlig påvirkning af miljøet. Kan der være en væsentlig påvirkning, er der VVM-pligt for projektet/anlægget. Kommissionens forslag lægger op til, at indholdet og begrundelsen af screeningsafgørelsen for projektyper omfattet af bilag II skal kvalificeres. Det foreslås således, at der indføres krav til de oplysninger, som bygherren skal oplyse i forbindelse med anmeldelsen af projektet, og der opstilles krav til de forhold, som myndigheden skal vurdere projektet ud fra. Hermed stilles der også krav til indholdet af myndighedens begrundelse for afgørelsen. Myndigheden får en pligt til at begrunde afgørelsen, svarende til de danske forvaltningsregler.

Fastsættelse af tidsfrister for behandling af screeningsafgørelse og VVM-tilladelse

Kommissionens forslag indfører tidsfrister for myndighedsbehandlingen på de forskellige procestrin. En screeningsafgørelse skal træffes inden for 3 måneder efter at anmodningen om tilladelse er indgivet, forudsat at bygherren har forelagt alle de krævede oplysninger. De 3 måneder kan forlænges under særlige omstændigheder. I forhold til VVM-redegørelsen foreslås der rimelige tidsrammer til høring af myndigheder og den berørte offentlighed. For sidstnævnte gælder, at tidsfristen ikke må være kortere end 30 dage eller længere end 60 dage. Fristen kan efter omstændighederne forlænges med yderligere 3 måneder. I forhold til den endelige VVM-tilladelse foreslås det, at myndigheden skal afslutte sagsbehandlingen inden for 3 måneder efter alle oplysninger og høringer er afsluttet i forhold til VVM-redegørelsen. Fristen vil efter omstændighederne kunne forlænges med yderligere 3 måneder. Det betyder i praksis, at

myndigheden har op til 3 måneder til at udstede eller nægte en VVM-tilladelse, som tillige skal omfatte alle miljøgodkendelser/tilladelser.

Kvalificering af VVM-redegørelsen ved krav til indhold og begrundelse

Indholdet og begrundelsen af VVM-redegørelsen foreslås kvalificeret ved indførelsen af obligatorisk scoping, obligatorisk vurdering af alternativer og krav om afsluttende sammenfattende redegørelse. Scoping indebærer, at myndigheden skal definere hvilke områder bygherren skal vurdere i forbindelse med VVM-redegørelsen. Dette med henblik på at sikre, at opgaven med VVM-redegørelsen fra start fokuseres på de relevante elementer. Forslaget gør scoping obligatorisk i modsætning til det gældende direktiv, hvor det er frivilligt at gennemføre scoping for myndigheden. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at bygherren pålægges at udarbejde VVM-redegørelsen. Obligatorisk scoping indebærer, at såvel bygherre som myndighed kan fokusere henholdsvis undersøgelsen og vurderingen af de relevante områder inden for VVM-redegørelsen. Dermed sikres bygherren bedre mod at skulle foretage unødvendige og bekostelige supplerende undersøgelser. Praksis fra de medlemsstater, som allerede anvender obligatorisk scoping har vist, at det har en gavnlig effekt på indholdet af VVM-redegørelsen.

Forslaget gør vurdering af alternativer og muligheden for en sammenfattende redegørelse obligatorisk. Det gældende direktiv opererer med disse elementer på frivillig basis. Ved at gøre anvendelsen obligatorisk kan det medvirke til at sikre, at bygherrens undersøgelser tilgodeser de rimelige alternativer, der måtte være for projektet, og myndigheden kan træffe en afgørelse på et oplyst grundlag. Den sammenfattende redegørelse er her med til at sikre et klart og gennemskueligt grundlag for afgørelsen, hvilket såvel myndigheden som offentligheden kan nyde godt af.

Bygherren pålægges at udarbejde VVM-redegørelsen i stedet for den ansvarlige myndighed

Med forslaget lægges der op til, at det er bygherren der skal udarbejde VVM-redegørelsen. Det gældende direktiv giver i dag mulighed for at lade enten myndigheden eller bygherren udarbejde VVM-redegørelsen. Selv i de tilfælde, hvor det i dag er myndigheden, som udarbejder VVM-redegørelsen, vil bygherren under alle omstændigheder bidrage væsentligt med undersøgelser og analyser, da det alt andet lige er bygherren, der har det mest dybtgående kendskab til projektet.

Sikring af kvaliteten af VVM-redegørelsen gennem ekspertbistand

I forlængelse af forslaget om at lade bygherren udarbejde VVM-redegørelsen foreslås det, at der oprettes en akkrediteringsordning for konsulenter. Den kompetente myndighed vil have valget mellem akkrediterede konsulenter eller alternativt et nationalt sagkyndigt råd vedrørende VVM. Forslaget om at kræve inddragelsen af eksperter i udarbejdelsen og gennemgangen af den færdige VVM-redegørelsen er begrundet i et ønske om at sikre kvaliteten af VVM-redegørelsen. På nuværende tidspunkt findes der flere forskellige akkrediteringsordninger i medlemsstaterne.

Indførelse af en 'one stop shop' hos en VVM-myndighed

Det foreslås at lade VVM-tilladelsen være en "paraply-tilladelse" ved at indføre en 'one stop shop' for en fælles koordineret behandling af andre nødvendige miljøgodkendelser og tilladelser efter EU-

retlig lovgivning. Der er i dag en række tilladelser, som hver især varetager hensyn i relation til beskyttelse af miljøretlige forhold inden for EU-retten, og som alle kan spille ind i forhold til VVM-processen. Kommissionen foreslår, at det fremover er VVM-myndigheden eller en anden myndighed, der i forbindelse med VVM processen skal stå for at samle alle miljørelevante tilladelser, der hører ind under EU-retten. I dag hviler denne opgave på bygherren.

Sikring af monitorering af tilladte projekter som har væsentlig skadelig indvirkning på miljøet

Monitorering af tilladte projekter giver i forslagens nuværende udformning mulighed for at kræve monitorering af effekter, som i VVM-redegørelsen er vurderet til at have en væsentlig skadelig virkning på miljøet. Monitoreringen kan stilles som vilkår i tilladelsen, men det fremgår ikke af forslaget, hvilken konsekvens konstateringen af en anden miljømæssig udvikling end forventet kan have i forhold til VVM-tilladelsen.

Opdatering af miljøbegrebet til nuværende og fremtidige miljømæssige udfordringer

Miljømæssige fokuspunkter flytter sig og udvides i takt med samfundsudviklingen. Kommissionen foreslår derfor en opdatering af direktivets miljøbegreb med miljømæssige problemstillinger, som vurderes også i fremtiden at ville spille en fremtrædende rolle ved afgørelsen om VVM-pligt og udarbejdelsen af VVM-redegørelsen. Således inddrages bl.a. menneskers sundhed, biodiversitet og klimatilpasning i grundlaget for VVM-redegørelsen.

Delegerede kompetencer til sikring af hurtig tilpasning af screenings- og scopinggrundlaget

Det foreslås, at delegere kompetencen til tilpasning af screenings- og scopinggrundlaget (bilag III og IV) til Kommissionen. Bilagene indeholder oplysninger af teknisk faglig karakter. Bilag III anvendes som en detaljeret oversigt over de udvælgelseskriterier, som myndigheden skal anvende ved screening af bilag II-projekter, og bilag IV udgør en detaljeret oversigt over de oplysninger, som VVM-redegørelsen skal indeholde.

3. Europa Parlamentets udtalelser

Parlamentets Miljøkomité (ENVI) har stemt om rapporteur Andrea Zanonis udkast til rapport den 11. juli. Parlamentets plenarafstemning er udskudt til uge 41 2013.

4. Nærhedsprincippet

Kommissionens vurdering

VVM-direktivet (2011/92/EF) sikrer en stillingtagen til de miljømæssige påvirkninger i forhold til projekter, som gennemføres indenfor den enkelte medlemsstat, men også for projekter med grænseoverskridende påvirkninger. Dette ændrer forslaget ikke på. Da en stringent og ensartet implementering af direktivet i højere grad vil sikre ensartede konkurrencevilkår miljømæssigt set, vil den foreslåede regulering skulle ske på EU niveau.

Regeringens nærhedsvurdering

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens vurdering.

5. Konsekvenser for Danmark

Forslagets lovgivningsmæssige konsekvenser:

I Danmark er VVM-direktivet, for så vidt angår projekter på land, generelt implementeret i planloven med tilhørende bekendtgørelse. Herudover er VVM-regelsættet særskilt implementeret i enkelte sektorlove, herunder husdyrbrugsgodkendelsesloven og råstofloven. Det forventes, at forslaget vil medføre behov for ændringer i alle disse love.

Derudover er der for projekter på havet inden for Transportministeriets og Klima-, Energi- og Bygningsministeriets ressort foretaget en særskilt implementering. Det må forventes, at forslaget vil nødvendiggøre en ændring af VVM-relateret lovgivning og afledte restforskrifter også på Transportministeriets, Klima-, Energi- og Bygningsministeriets ressortområder.

Forslagets økonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser:

Kommissionens vurdering:

Kommissionen har til brug for vurdering af omkostningerne af forslaget (SWD(2012)355)) i tillæg 8 udarbejdet en metode til at fastlægge omkostningerne for henholdsvis myndigheder og bygherrers omkostninger ved direktivforslaget. For myndigheder vil der samlet set for EU være tale om omkostninger i størrelsesordenen ca. 35,8 -50,7 mio.kr. (€4,8-6,8 mio.) samt moderate til høje omkostninger, dvs. ca. 10-15 %, forbundet med supplerende af miljømæssige emner. Besparelsen for myndigheder vil være ca. 32,1-39,5 mio.kr. (€4,3-5,3 mio.). Kommissionen vurderer, at etableringen 'one stop shop' vil medføre moderate besparelser på VVM-processen, idet der under scopingprocessen vil blive brugt ekstra tid på bl.a. at afklare overlap mellem tilladelser, men at dette ekstra tidsforbrug vil blive opvejet af besparelse i den senere proces. Kommissionen finder det ikke muligt økonomisk at vurdere besparelserne.

For bygherrerne vil der samlet set for EU være tale om omkostninger på ca. 490 -768,2 mio.kr. (€65,7-103 mio.) samt moderate til høje omkostninger, dvs. 10-15 %, forbundet med supplerende af miljømæssige emner. Besparelsen for bygherrer vil for denne model være ca. 159 mio.kr. (€21,4 mio.) samt moderate besparelser relateret til etableringen af one stop shop. Kommissionen vurderer, at etableringen af 'one stop shop' vil medføre moderate besparelser på VVM-processen, idet bygherren ikke skal udarbejde flere redegørelser, men kan nøjes med VVM-redegørelsen. Kommissionen vurderer, at besparelsen navnlig vil kunne hentes inden for projekter, som involverer miljøgodkendelser (IE-direktivet), og projekter vedrørende infrastrukturanlæg, landbrugsprojekter, projekter vedrørende turisme og forlystelsesparker. Kommissionen finder det ikke muligt økonomisk at vurdere besparelserne.

De nationale økonomiske og administrative konsekvenser

Generelt

Forslaget vil indebære administrative ændringer inden for dansk lovgivning og afledte retsfor skrifter på Miljøministeriets, Transportministeriets og Klima-, Energi- og Bygningsministeriets ressortområder som fx lov om planlægning og VVM-bekendtgørelsen,

husdyrgodkendelseslovgivningen, bekendtgørelse om råstofindvinding på havet og bekendtgørelse om havbrug.

Overordnet vurderes forslaget at ville have en positiv samfundsøkonomisk gevinst – som følge af faste sagsbehandlingstider og administrative lettelser. Erhvervslivets mulighed for en hurtigere produktionsudvidelse forventes at have en positiv effekt på væksten gennem øget beskæftigelse og øget mulighed for eksport. Forslagets ændringer vurderes at have væsentlige statsfinansielle omkostninger.

Forslaget indeholder en overgangsbestemmelse, der indebærer, at projekter hvor der er indgivet anmodning om tilladelse, men hvor VVM-redegørelsen ikke er afsluttet før fristen for direktivets nationale implementering, skal færdigbehandles efter reglerne i det ændrede direktiv. Hvis den foreslåede overgangsregel bliver vedtaget, kan det få omfattende økonomisk betydning for allerede anmeldte statslige og private projekter, idet de udvidede krav til VVM-redegørelsen (biodiversitet, klimaændringer mv.) kan betyde, at VVM-redegørelsen skal udbygges og eventuelt revurderes, ligesom et eventuelt krav om monitorering af projekter med væsentlig skadelig påvirkning vil kunne stilles. Det er p.t. uklart, hvilken retlig konsekvens de ændrede procedure regler ('one stop shop', maksimale sagsbehandlingsfrister mv.) vil kunne få i forhold til igangværende sagsbehandling/høring af VVM-redegørelsen.

Forslagets bestemmelser om brug af akkrediterede eksperter/oprettelsen af et nationalt råd af sagkyndige eksperter lader det i vidt omfang være op til medlemsstaterne at udarbejde en ordning, eventuelt en differentieret ordning, med mulighed for at kæde den eller de valgte ordninger sammen med eksisterende nationale reguleringer. Det vil derfor afhænge af den senere konkrete ordning, hvem der vil bære omkostningerne ved ordningen.

I forhold til 'one stop shop' kan det ikke udelukkes, at indførelsen af en sådan kan have den utilsigtede konsekvens, at der i sagsbehandlingen indgår en række koordineringstransaktioner, som helt eller delvist udligner gevinsterne ved ordningen for bygherren.

Statsfinansielle konsekvenser:

For staten og kommunerne vil forslaget få betydning i de tilfælde, hvor staten eller kommunen står som VVM-kompetent myndighed eller som bygherre.

Hvor staten er VVM-kompetent myndighed, vil forslaget om overførslen af ansvaret for udarbejdelse af VVM-redegørelsen til bygherren kunne medføre en besparelse - afhængig af omfanget og indholdet af de nuværende ordninger. Denne forventede besparelse skal holdes op imod forslagets krav om, at den kompetente VVM-myndighed skal udarbejde et scoping dokument, som fastlægger rammen for de forhold, som bygherren skal belyse i VVM-redegørelsen. Scopingdokumentet udformes på grundlag af myndighedens høring af berørte myndigheder i forhold til det ansøgte projekt.

Indførelsen af en "one stop shop" vil betyde en mindre merudgift, idet der vil skulle bruges ressourcer på at koordinere input fra flere myndigheder. Også forslaget om faste sagsbehandlingsfrister kan indebære merudgifter.

I de tilfælde hvor staten er VVM-kompetent myndighed og samtidig står som bygherre, vil ansvaret for udarbejdelse af VVM-redegørelsen som udgangspunkt ikke få den store betydning. Udarbejdelsen af en sammenfattende redegørelse i forbindelse med VVM-redegørelsen vil kun i begrænset omfang medføre en ekstraudgift for staten som bygherre. Til gengæld vil anvendelsen af akkrediterede eksperter mv. kunne medføre en ekstraudgift, såfremt staten som bygherre eller som godkendende myndighed ikke allerede gør brug heraf som fx Transportministeriet gør i dag.

På de områder, hvor staten efter forslaget som myndighed har generelle indberetningsopgaver i forhold til EU hvert 6. år (den danske oversættelse af forslaget indeholder en oversættelsesfejl, hvorefter det er hver 6. måned) samt indberetning ved anvendelsen af undtagelsesbestemmelsen vedrørende anlægslove, vurderes de økonomiske konsekvenser at være stort set uændrede, da forslaget ikke lægger op til en markant ændring af den eksisterende forpligtelse eller indførelsen af nye udgiftstunge indberetningsopgaver. Der kan dog være øgede omkostninger til indsamling af data til opfyldelse af forpligtelsen.

Såfremt overgangsreglen i forslaget – omtalt under "Generelt" – bliver vedtaget, vil det navnlig for allerede anmeldte statslige projekter, som typisk er meget omfangsrige, udgiftstunge og i enkelte tilfælde også med grænseoverskridende påvirkninger, som eksempelvis den faste forbindelse mellem Danmark og Tyskland over Femern Bælt, betyde, at der kan være væsentlige omkostninger forbundet med at ændre VVM-redegørelsen i forhold til indhold og i forhold til tilrettelæggelse af proces, herunder høring af nabostater over de grænseoverskridende påvirkninger.

Samlet set vurderes det, at forslaget vil have statsfinansielle omkostninger i størrelsesorden 30 – 50 mio. kr. årligt.

Det økonomiske hovedspørgsmål er forslaget om maksimal sagsbehandlingstid, der vurderes at medføre væsentlige konsekvenser på området for husdyrgodkendelser. Danmark har integreret VVM-redegørelsen i den samlede godkendelsesproces vedr. husdyr, og er derfor særligt udfordret af direktivbestemmelser om en reduktion af den aktuelle gennemsnitslige sagsbehandlingstid på 9 måneder til maksimalt 3 måneder. Ansvaret for husdyrgodkendelser ligger hos kommunerne og meromkostningerne er foreløbigt løst skønnet til mellem 28 og 40 mio. kr. årligt i forhold til forslagets nuværende udformning. Meromkostningerne kan henføres til et større behov for stående sagsbehandlerkapacitet, eftersom størstedelen af ansøgningerne om husdyrgodkendelse indsendes i vintermånederne pga. landmændenes årlige arbejdscyklus. I det omfang der må komme væsentlige merudgifter, kan finansiering heraf indgå i en tværgående prioritering.

Endvidere forudses yderligere udgifter på 2 – 10 mio. kr. relateret til forslagets øvrige elementer herunder; kvalificering af screeningsafgørelse, scoping samt mulige besparelser ved at kommunerne

ikke skal udarbejde VVM-redegørelse. Ved statsfinansielle omkostninger i denne forbindelse, afholdes de inden for Miljøministeriets egen ramme.

Regionerne

Forslaget forventes ikke at få økonomisk/administrative konsekvenser for regionerne.

Kommunerne

Generelt vurderes det forhold, at kommunerne ikke længere skal udarbejde VVM-redegørelsen at udgøre en besparelse for kommunerne. Til gengæld skal kommunerne udarbejde scoping-dokumentet til brug for bygherres projekt VVM-pligtig sag. Udarbejdelsen af scopingdokumentet vil samtidig betyde en mere præcis dialog med bygherren om indholdet af VVM-redegørelsen og dermed grundlæggende spare tid og ressourcer for såvel bygherren som myndigheden. Udarbejdelsen af en afsluttende sammenfattende redegørelse samt den koordinerende 'one stop shop' medfører en mindre meropgave.

De foreslåede sagsbehandlingstider vurderes at medføre væsentlige konsekvenser på området for husdyrgodkendelser. (Nærmere beskrevet i afsnittet om statsfinansielle konsekvenser).

Erhvervsadministrative konsekvenser:

Hvis der indføres en akkrediteringsordning, må dette forventes at medføre udgifter for erhvervslivet, idet prisen for, eller omfanget af konsulenttydelserne må forventes at stige. Efter et forsigtigt skøn vurderes det, at en akkrediteringsordning for konsulenter vil medføre en gennemsnitlig stigning i konsulentomkostningerne ved udarbejdelsen af en VVM på 10 pct. Vurderingen må dog alt andet lige antages at påvirke konsulentvirksomhederne forskelligt, herunder navnlig henset til deres kompetencemæssige dækningsgrad og erfaring med VVM-projekter.

Det vurderes, at når bygherrens omkostninger ved udarbejdelsen af VVM-redegørelsen indregnes med de omkostninger, som erhvervslivet allerede bærer efter gældende regler, hvor bygherren pålægges at fremskaffe oplysninger og foretage beregninger til brug for VVM-undersøgelsen, vil der økonomisk set ikke være den store forskel ved at kræve VVM-redegørelsen udarbejdet af bygherren. Tværtimod giver det bygherren bedre tidsmæssig rådighed over processen, der jo foretages på grundlag af scopingdokumentet. Samtidig nedlægges denne administrative opgave i myndighedens regi. Myndighedens udarbejdelse af scopingdokumentet vil betyde en mere præcis dialog med bygherren om indholdet af VVM-redegørelsen og dermed grundlæggende spare tid og ressourcer for såvel bygherren som myndigheden.

Hertil kommer den økonomiske fordel bygherren opnår ved selv at styre udarbejdelsen af VVM-redegørelsen tidsmæssigt, samt den fastsatte tidsramme for henholdsvis screening og høring af tilladelse. Hertil skal også lægges den økonomiske fordel for bygherren ved one stop shop'en ved at kunne igangsætte projektet inden for et år i modsætning til tidligere og ved kun at skulle henvende sig ét sted. Dette gør sig ikke gældende i samme omfang på husdyrgodkendelsesområdet, da oplysningerne allerede i dag er samlet et sted. Omfanget af bygherrens besparelse vil således

afhænge af det konkrete projekt og den produktion, som bygherren har. Samlet set må forslaget derfor forventes at give erhvervslivet en besparelse i forhold til gældende regler.

Samfundsøkonomiske konsekvenser:

Det vurderes, at en kortere sagsbehandlingstid vil have en positiv samfundsøkonomisk gevinst i størrelsesorden 185 – 334 mio. kr. årligt i kraft af en hurtigere igangsættelse af husdyrproduktionen – som følge af øget beskæftigelse og øget mulighed for eksport.

Beskyttelsesniveau:

Det vurderes, at forslaget vil have positiv påvirkning af miljøbeskyttelsesniveauet, da forslaget vil gøre det obligatorisk at inddrage biodiversitet, menneskers sundhed, jordarealer og klimatilpasning i vurderingen af projektets miljømæssige konsekvenser.

6. Høring

Rammenotat om forslaget blev den 28. november 2012 behandlet i Miljøspecialudvalget. Der var ingen bemærkninger.

Forslaget er udsendt i almindelig høring den 15. november 2012 med frist til den 17. december 2012. Forslaget blev sendt til høring hos en bred kreds af myndigheder og organisationer samt offentliggjort på Høringsportalen. Naturstyrelsen har modtaget i alt 20 høringssvar, hvoraf 2 organisationer, FRS - Danske Revisorer og Forbrugerrådet, oplyser, at man ikke har bemærkninger til forslaget.

Følgende høringsparter har fremsendt bemærkninger til forslaget:

Advokatrådet, DI - Dansk Industri, Dansk Land- og Strandjagt, DOF - Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Skovforening, DN - Danmarks Naturfredningsforening, FRI - Foreningen af Rådgivende Ingeniører, KL - Kommunernes Landsforening, Landbrug & Fødevarer og Åbenhedstinget. Høringen har endnu ikke været forelagt for miljøspecialudvalget.

Høringssvarene har især berørt følgende punkter:

- a) Generelt
- b) Screeningsprocessen forenkles inkl. bilag II.A. og III
- c) Obligatorisk scoping
- d) Bygherrens ansvar at udarbejde miljøkonsekvensrapporten
- e) Inddragelse af rimelige alternativer
- f) Tidsfrister for høring af offentligheden og myndighedens udstedelse af tilladelse
- g) 'One stop shop' (kvikskranke)
- h) Opgradering af miljøbegrebet til fremtidens miljømæssige udfordringer
- i) Akkreditering af tekniske eksperter/oprettelsen af et nationalt råd af eksperter
- j) Monitorering af afværgeforanstaltninger af et projekts væsentlige og negative miljøkonsekvenser
- k) Overgangsbestemmelser, delegerede retsakter mv.

I det følgende gennemgås de væsentligste høringssvar til de ovennævnte punkter. Ønskes der detaljerede oplysninger om høringssvarenes indhold, henvises der til de fremsendte høringssvar.

a) Generelt

DN, DI, Dansk Land- og Strandjagt og Landbrug & Fødevarer finder, at forslaget indeholder flere positive tiltag.

KL finder, at forslaget lægger op til en mere teknisk præget tilladelsesproces end den nuværende demokratiske planproces, som i en dansk kontekst efter *KL*'s vurdering vil betyde en forringelse af kommunernes og borgernes mulighed for at påvirke kommende projekter med potentiel påvirkning af miljøet. *KL* finder heller ikke, at forslaget bidrager til en afbureaukratisering af VVM-området i forhold til hvilke projekter, der er omfattet af direktivet. *KL* har taget forbehold for de økonomiske konsekvenser af forslaget.

b) Screeningsprocessen forenkles inkl. bilag II.A. og III

Advokatrådet, DI, DN, DOF, Dansk Skovforening, FRI og Landbrug & Fødevarer finder det positivt, at ændringerne i screeningsproceduren sker med henblik på at skabe større klarhed omkring kravene til såvel screeningen som afgørelsen i medfør af screeningen, således at mindre projekter ikke gennemgår en unødvendig konsekvensvurdering.

KL finder, at forslagets krav til omfanget og detaljeringsgraden af bygherrens oplysninger vil medføre en omfattende vejledningsindsats overfor bygherre samt udarbejdelse af flere forskellige standardiserede anmeldelsesskemaer. *KL* vurderer, at det er forbundet med stor usikkerhed, hvorvidt bygherre vil blive i stand til at oparbejde den nødvendige viden til sikre dette.

c) Obligatorisk scoping

Advokatrådet, DI, DOF, Dansk Skovforening, FRI og KL finder det positivt, at der fastsættes krav til bygherrens VVM-redegørelse, idet reglerne ofte opleves som bureaukratiske. Ved scoping kan kvaliteten og analysen af miljøkonsekvensrapporten (VVM-redegørelsen) forbedres.

d) Bygherrens ansvar at udarbejde miljøkonsekvensrapporten

DI, KL og Landbrug & Fødevarer vurderer, at da bygherren allerede i dag bidrager i vidt omfang til VVM-redegørelsen, vil forslaget alene betyde en mindre ændring.

DI og Landbrug & Fødevarer peger på, at alle relevante oplysninger (miljødata) om naturtilstand, miljøtilstand i omgivelser mv. baseret på alle hidtidige natur- og miljøovervågning skal være tilgængelige gennem offentlige databaser.

KL anser det for usikkert, om og på hvilke vilkår den i dag omfattende dialog mellem bygherre, konsulent og myndighed om indhold og redigering af VVM-redegørelsen vil kunne fortsætte.

DN ønsker, at muligheden for at underkende VVM-redegørelsen i tilfælde af indholdsmæssige mangler, hvis der ikke er taget stilling til kommentarer fra den berørte offentlighed/offentligheden, eller der ikke er undersøgt reelle alternativer, opretholdes.

e) Inddragelse af rimelige alternativer

DI, DN, DOF, FRI finder det positivt, at der stilles krav om rimelige alternativer. Herved styrkes miljøet, samtidig med at kvaliteten og analysen af miljøkonsekvensrapporten forbedres.

f) Tidsfrister for høring af offentligheden og myndighedens udstedelse af tilladelse

Advokatrådet, Dansk Skovforening, FRI og Landbrug & Fødevarer finder, at indførelsen af faste tidsrammer og -frister for offentlige høringer og myndighedernes sagsbehandling vil bidrage til, at processerne efter VVM-direktivet opleves som mere gennemskuelige og mindre bureaukratiske.

DI, Dansk Skovforening og Landbrug & Fødevarer peger på, at kriterierne for en forlængelse af fristen må administreres restriktivt, mens *KL* advarer om, at den i forslaget almindelige tidsfrist for sagsbehandling vil være svær at overholde for projekter med stor politisk og/eller offentlig bevågenhed. *KL* peger også på, at der i svære sager vil være en hyppigere inddragelse af det politiske niveau i kommunerne end det, der er lagt op til med forslaget.

g) 'One stop shop' (kvikskranke)

DI, Dansk Skovforening, FRI og Landbrug & Fødevarer er generelt positiv stemt overfor indførelsen af en VVM-kvikskranke med en koordinering af myndighedskompetencerne.

DI og Landbrug & Fødevarer peger på, at det bør klarlægges hvilke direktiver, ud over EF-fuglebeskyttelsesdirektivet, habitatdirektivet og IE-direktivet, der skal inddrages i miljøvurderingen, samt om der er direktivforpligtelser, der afhængig af projektet er relevante.

DN kan ikke støtte indførelsen af en kvikskranke, hvis det indbefatter en parallel proces mellem VVM-processen og miljøgodkendelser, hvorved resultatet af VVM-processen foruddiskonteres til en bestemt løsning. Dette vil efter foreningens opfattelse kortslutte forslaget om inddragelse af alternativer, fordi der med kvikskranken reelt kun gives mulighed for at behandle den løsning, som miljøgodkendelsen forudsætter.

KL vurderer, at forslaget vil få betydelige konsekvenser for den danske implementering, da VVM-opgaven i dag er fordelt på forskellige myndigheder. *KL* antager, at forslaget vil sætte uheldige begrænsninger for de enkelte medlemsstaters mulighed for at implementere VVM-direktivet på den lokalt set mest hensigtsmæssige måde.

h) Opgradering af miljøbegrebet til fremtidens miljømæssige udfordringer

DN, DI, DOF og FRI finder det som udgangspunkt positivt, at miljøbegrebet opgraderes med inddragelsen af biodiversitet, naturressourcer, fragmentering, arealforbrug og klimaforandringer.

DI, Dansk Skovforening og Landbrug & Fødevarer bemærker, at det anvendte begreb 'jordarealer' bør uddybes og afklares, herunder i forhold til begrebet 'jordbund'. *DN* bemærker, at bestemmelsen alene favoriserer naturtyper og arter, der allerede er beskyttet af EU-lovgivning, hvilket kan resultere i en opdeling i A- og B-natur.

Landbrug & Fødevarer finder, at den foreslåede udvidelse med miljømæssige emner er helt unødvendig, da emnerne dækkes af anden EU-lovgivning. Det vil være virksomhederne, der skal bære disse unødvendige omkostninger, og *Landbrug & Fødevarer* ser derfor gerne, at forslaget udgår.

i) Akkreditering af tekniske eksperter/oprettelsen af et nationalt råd af eksperter

DI, FRI, og Landbrug & Fødevarer finder som udgangspunkt, at forslaget om anvendelse af akkrediterede eksperter bør udgå, da det kun vil skade konkurrencen, fordyre VVM-processen og skabe usikkerhed på tværs af landegrænserne, når der oprettes 27 forskellige certificeringsordninger.

Landbrug & Fødevarer peger begge på vanskelighederne ved at akkreditere eksperter nok til at dække alle områder inden for VVM-direktivet.

DN finder det vigtigt, at der er viden om VVM tæt på det politiske niveau, der træffer beslutning om godkendelse af projektet.

Dansk Skovforening peger på, at forslaget ikke tager højde for de tilfælde, hvor akkrediterede og teknisk kompetente eksperter er uenige. Forslaget giver heller ikke svar på de videre konsekvenser, hvis fx en akkrediteret ekspert bliver underkendt af den kompetente myndighed flere gange.

Hvis forslaget gennemføres, finder *Landbrug & Fødevarer*, at akkrediteringen af virksomheder bør foregå på en måde, så konkurrencen mellem akkrediterede virksomheder opretholdes. Erhvervene bør her inddrages i forbindelse med fastsættelse af de enkelte medlemsstaters kvalifikationskrav til akkrediteringen.

j) Monitoring af afværgeforanstaltninger af et projekts væsentlige og negative miljøkonsekvenser

DN og DOF hilser forslaget om monitoring velkomment. *DI og Dansk Skovforening* finder, at nationale overvågningsprogrammer må kunne anvendes i det omfang, de opfylder betingelserne, og *DI* påpeger, at regningen for overvågningen ikke skal væltes over på bygherren. *DI og Dansk Skovforening* peger også på, at der i forslaget mangler en stillingtagen til håndhævelse af overvågningen.

Landbrug & Fødevarer finder, at forslaget som udgangspunkt bør udgå, da overvågningen er en myndighedsopgave, og organisationen peger her på, at den naturlige opdeling mellem virksomhed og myndighed, hvor virksomheden fører egenkontrol med sit anlæg og sin emission, mens myndigheden overvåger miljøet, ikke bør ændres. Ofte vil virksomheden slet ikke have adgang til

de dele af miljøet, der skal overvåges. Alternativt vil eksisterende nationale ordninger kunne finde anvendelse.

Åbenhedstinget finder, at ligesom miljøkonsekvensrapporter og baggrundsrapporter skal være offentlig tilgængelige, skal også overvågningsdata, som bygherren indhenter være offentlig tilgængelige. Organisationen foreslår endvidere, at også VVM-myndighederne med regelmæssige mellemrum skal vurderer de afgørelser, de har truffet. Evalueringen af afgørelserne skal offentliggøres.

k) Overgangsbestemmelser, delegerede retsakter mv.

Landbrug & Fødevarer finder, at overgangsbestemmelsen i forslagets artikel 3 og præambelns betragtning nr. 24, hvorefter direktivet også vil få virkning for igangværende behandlinger af VVM-redegørelser, bør ændres, da det forekommer urimeligt og uhensigtsmæssigt, at en ansøgning, der er udarbejdet på ét grundlag, vil blive returneret til virksomheden med henblik på opstart på grundlag af et nyt regelsæt.

Sagen blev den 27. februar 2013 behandlet i Miljøspecialudvalget, hvor der fremkom flg. bemærkninger:

Danmarks Naturfredningsforening (DN) udtrykte bekymring for, at konkrete miljøgodkendelser og VVM-sager ville blive lagt sammen. Idet man fandt, at miljøgodkendelser var konkrete godkendelser af projekter, hvor VVM -sager bærer præg af en åben proces med alternative løsningsmodeller. DN spurgte til forståelsen af Kommissionens forslag til "One Stop Shop" og delegeret retsakter?

Kommunernes Landsforening (KL) understregede, at VVM forslaget var af stor betydning for kommunerne, og man agtede at komme med bemærkninger efter sommerferien.

Sagen blev den 25. september 2013 behandlet i Miljøspecialudvalget, hvor der fremkom flg. bemærkninger:

Kommunernes Landsforening (KL) udtrykte bekymring overfor tilladelsesprocessen, der med forslaget bliver mere teknisk og ikke har det demokratiske fokus, som tilfældet er i dag. De potentielle økonomiske konsekvenser for kommunerne vakte også bekymring. Herudover fremførte KL, at man fandt det uklart, hvordan en "one-stop-shop" ville komme til at virke. KL henviste i øvrigt til tidligere indsendt høringsvar.

Landbrug og Fødevarer udtrykte tilfredshed med regeringens holdning til overgangsbestemmelserne og spurgte til regeringens holdning vedr. tidsfrister.

DI spurgte til Kommissionens forslag om "one-stop-shop". DI understregede vigtigheden af, at bringe omkostningerne af forslaget ned og stillede i den forbindelse spørgsmål om, hvad man kan gøre for at få kortere sagsbehandlingstid, hvad kan man skære VVM-redegørelsen ned til og hvor lidt der skal med? Vedr. regeringens holdning til hensynet om nationalt beskyttet natur, mente DI, at

det udelukkende måtte være et spørgsmål om at drage EU beskyttet natur ind i regeringens holdning. DI var endvidere skeptisk overfor forslaget om delegerede retsakter vedr. bilag 3 og 4 samt forslaget om akkrediteringsordninger.

7. Forhandlingssituationen

Rådets miljøarbejdsgruppe har drøftet forslaget både under det cypriotiske, det irske og det litauiske formandskab, og forhandlingerne har indtil videre båret præg af en bred skepsis overfor Kommissionens forslag og mange af medlemsstaterne har givet udtryk for en generel bekymring for konsekvenserne af forslaget, herunder øget administrative byrder af forslaget.

Forhandlingerne har ligeledes identificeret et behov for i højere grad at inddrage fleksibilitet i direktivet med henblik på at imødekomme hensynet til national implementering. Det betyder bl.a., at der på nuværende tidspunkt forekommer en ikke uvæsentlig modstand mod centrale emner i forslaget, herunder obligatorisk scoping, obligatorisk ”one stop shop”, akkrediterede eksperter, og maksimale tidsfrister.

8. Dansk holdning

Regeringen hilser Kommissionens forslag velkomment og er overordnet set positivt indstillet overfor en række af de foreslåede ændringer af VVM-direktivet.

Regeringen er enig i behovet for en tidssvarende opdatering af VVM-direktivet, der tager sigte på at kvalificere indholdet af VVM-processen og de afgørelser, som myndighederne træffer i den forbindelse men lægger også vægt på effekten af VVM-processen. I den forbindelse finder regeringen det særligt væsentligt, at myndighedernes omkostninger som følge af forslaget minimeres under hensyntagen til, at der vil være en positiv effekt for erhvervslivet.

Regeringen er som udgangspunkt principielt skeptisk overfor EU-definerede sagsbehandlingstider. Dog støtter regeringen intentionerne om at opnå kortere sagsbehandlingstider i forbindelse med screening og vurdering af VVM-redegørelser. Derfor arbejder regeringen for at minimere omkostningerne generelt, herunder en passende indfasning af krav om faste sagsbehandlingstider.

Regeringen finder generelt, at VVM processen skal forløbe administrativt let og stå i forhold til sagernes karakter. Regeringen vil i den forbindelse arbejde for, at VVM processen i sager af ensartet karakter og i mindre sager ikke bliver unødigt omfattende, herunder at det alene er relevante oplysninger der indgår i scoping og screeningsprocesserne.

Regeringen finder det væsentligt, at projekter, der er anmeldt, men som ikke har fået en tilladelse på det tidspunkt, hvor direktivet er implementeret i dansk ret, alternativ på tidspunktet for direktivets ikrafttræden, kan behandles færdige efter det gældende direktiv. I den forbindelse er det afgørende for regeringen, at overgangsbestemmelsen i forslaget formuleres på en måde, der giver den fornødne fleksibilitet til, at større offentlige grænseoverskridende anlægsprojekter kan færdiggøres iht. det gældende direktiv. Konkret er det vigtigt i forhold til Femern Bælt-projektet, da det vil

kunne medføre meget omfattende merudgifter, såfremt dele af processen vil skulle gøres om iht. kommissionens forslag.

Regeringen kan tilslutte sig forslaget om at lade bygherren udarbejde VVM-redegørelsen. I praksis adskiller forslaget sig ikke væsentligt fra den nuværende danske praksis, hvor bygherren som oftest bidrager væsentligt til den kompetente myndigheds udarbejdelse af VVM-redegørelsen. Med forslaget sikres det, at bygherren får mulighed for at tilrettelægge processen på den for projektet mest hensigtsmæssige måde.

Regeringen hilser forslaget om at tilpasse miljøbegrebet til fremtidens miljømæssige udfordringer velkomment, således at vurderingen, der foretages under VVM-processerne til stadighed sker med fokus på de aktuelle miljømæssige udfordringer. Denne tilpasning vurderes ikke, at medføre flere VVM-pligtige sager. Samtidig ser regeringen, at der i forslaget bør ske en opprioritering af nationale ordninger for beskyttet natur, således at natur ikke blot er den, som beskyttes ved EU-lovgivning. Regeringen vil derfor arbejde for, at der er mulighed for, hvor det er relevant, at nationalt beskyttet natur kan inddrages på lige fod med anden beskyttet natur i vurderingen.

Regeringen kan overordnet støtte forslaget om at kvalificere indholdet af VVM-redegørelsen ved inddragelsen af rådgivere/eksperter, herunder navnlig at forslaget lægger op til valgfrihed med hensyn til hvilken ordning, medlemsstaterne kan vælge som fx anvendelse af eksisterende konsulentordninger og hvem af de involverede parter, der skal anvende eksperter. Regeringen vil derfor fortsat arbejde for, at kravet om akkreditering fjernes, således at der alene lægges vægt på de faglige og erfaringsmæssige kompetencer.

Regeringen er enig i intentionen bag ”one stop shop” i en VVM-myndighed, da erhvervslivet her vil få mulighed for en forenklet sagsbehandlingsproces og en forventet nedbringelse af sagsbehandlingstiden. Regeringen vil arbejde for en afklaring af hvilke regelsæt/direktiver, der er relevante i forbindelse med ”one stop shop”-processen.

Regeringen anerkender et muligt behov for monitorering af projekter, hvor der kan være en væsentlig skadelig indvirkning på miljøet. Der er dog behov for at få præciseret rækkevidden af forpligtelsen.

Regeringen vurderer, at udvidelsen af kredsen af de hensyn, der skal varetages i VVM-processen, ressourceeffektiviteten og jordarealers anvendelse, skærper behovet for, at terminologien i VVM-direktivets bestemmelser om affaldsanlæg og affaldshåndtering er i overensstemmelse med terminologien og definitioner i affaldsdirektivet. Regeringen vil arbejde for at sikre kongruens mellem terminologien i VVM-direktivet og i affaldsdirektivet, da det hidtil har givet anledning til fortolkningstvivil i praksis.

Regeringen vil endvidere arbejde for, at det præciseres i VVM-direktivets projektbegreb, i hvilke tilfælde ændret arealanvendelse er omfattet af direktivets projektbegreb, da det hidtil har givet anledning til fortolkningstvivil i praksis.

Regeringen kan tilslutte sig forslaget til delegerede retsakter. Det drejer sig om at delegerer kompetencen til at foretage en teknisk tilpasning af screenings- og scopinggrundlaget. Regeringen arbejder dog for, at omfanget af kommissionens kompetencer afgrænses nærmere, herunder at der ikke herved foretages yderligere indgreb i medlemsstaternes beslutningskompetence mht. tilrettelæggelsen af VVM-processen, samt at processen kommer til at forløbe hurtigt og smidigt.

Efter det gældende direktiv er det muligt for nationale parlamenter at vedtage projekter i enkeltheder i en anlægslov. Denne mulighed har i Danmark udviklet sig til en praksis, hvor Folketinget vedtager større offentlige anlægsprojekter via en anlægslov. Denne praksis sikrer en stærk demokratisk forankring af større offentlige anlægsprojekter. I den forbindelse lægger regeringen vægt på, at nationale parlamenter fortsat skal have mulighed for at give VVM-tilladelse ved lov, herunder vedtagelse af en anlægslov, der fastlægger projektet i enkeltheder, såfremt processen i øvrigt følger VVM-direktivet.

Europa-Parlamentet har fremlagt et ændringsforslag om at forebygge interessekonflikter mellem bygherre og VVM-myndigheder. Forslaget har betydning for ansøgning og godkendelse af VVM-pligtige projekter i statsligt og kommunalt regi. Regeringen er enig i formålet med forslaget, selvom der i Danmark ikke er observerede problemer med interessekonflikter i forbindelse med VVM-processen for offentlige anlægsprojekter. Tværtimod varetages miljøhensyn på en fornuftig vis via høring af alle relevante myndigheder og interessenter og et godt samarbejde mellem de centrale aktører.

Regeringen er på den baggrund bekymret for, at der indføres krav om organisatoriske adskillelser, der vil medføre øget bureaukrati uden nogen reel gevinst for miljøbeskyttelsen. Derfor lægger regeringen vægt på, at potentielle interessekonflikter forebygges via en funktionel adskillelse af bygherre og den godkendende VVM-myndighed herunder, at der ikke må være medarbejdersammenfald. Dette vil give mulighed for, at bygherre ved offentlige anlægsprojekter vil kunne varetage VVM-processen, herunder udarbejdelse af redegørelsen, afholdelse af borgermøder, forestå høring, udarbejdelse af høringsnotat mv., hvilket vil sikre et minimum af unødigt bureaukrati samt betyde, at processen bliver håndteret af den aktør, der har de bedste forudsætninger for at inkludere offentligheden i VVM-redegørelsen. Godkendelsen af VVM-redegørelsen vil kunne gives af Folketinget, som det er praksis i Danmark i dag ved store statslige anlægsprojekter, der vedtages ved lov. For de øvrige offentlige projekter gælder, at godkendelsen af VVM-redegørelsen vil kunne gives af en myndighed, som er funktionelt adskilt fra den offentlige bygherre.

Kommissionens forslag om at kvalificere indholdet af VVM-redegørelsen ved inddragelse af rådgivere/eksperter vil være en yderligere sikring af, at indholdet af VVM-redegørelsen er sagligt og velfunderet. Såfremt det under forhandlingerne ikke viser sig muligt at opnå en sådan løsning, vil Danmark lægge vægt på, at der findes den mindst bureaukratiske model.

Europa-Parlamentet har endvidere fremsat et ændringsforslag om, at pålægge en fuld VVM-pligt på efterforsknings- og evalueringsaktiviteter i forhold til olie og gas fra skiferlag eller andre ikke-konventionelle lag. Regeringen finder, at forslaget er formuleret for bredt, da en række aktiviteter, som typisk ikke anses for at have væsentlige miljømæssige konsekvenser vil blive omfattet og kan medføre øgede administrative byrder for både myndigheder og industri. Regeringen lægger derfor vægt på, at der sker en præcisering af hvilke efterforsknings- og evalueringsaktiviteter der tages sigte på med forslaget om tilføjelse til direktivets bilag 1 af projekter vedrørende olie og gas fra skiferlag eller andre ikke-konventionelle lag.

9. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er første gang orienteret om sagen ved grund- og nærhedsnotat oversendt til udvalget den 30.11.12.